

Tři za zdí

Pokaždé si oba pevně drží příbory,
když jejich *sebeláčný* přelétá večeri,
v mírném předklonu jak bitevní vrtulník
hrne vzduch, který tu nehodlá dýchat.

Vždy se mu oba diví.
Zjistit víc předpokládá vypustit psy
a vycítit, čím on se živí, natlakovat pohled odvahou,
odhalit palivo, věci chod.

Co se očí matky týče,
už před prvním zrcadlem se tento pár rozvádí:
Žádné slzy, ani horlivě se modlících rukou pot
nevymyje přeradostné exploze v zakalených sítnicích.

Otec pošilhává po hodinách.
Hodlá si v devatenáct patnáct zamíchat kávu,
periferním viděním zaregistrovat syna
a konstatovat prosté:

Vidím ti až do žaludku.
Točí se v něm vítr, musíš mít hlad.

A míchá tu kávu, pořád.